

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Promotora Imperial, SA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny wspólnotowy znak towarowy „i-hotel” dla towarów i usług należących do klas 16, 41 i 43

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie zachodzi prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd. Izba Odwoławcza błędnie uznała, że rozpatrywane towary i usługi a także kolidujące znaki towarowe są względem siebie podobne.

Skarga wniesiona w dniu 31 maja 2011 r. — Ewald przeciwko OHIM — Kin Cosmetics (Keen)

(Sprawa T-280/11)

(2011/C 238/36)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Rita Ewald (Frauenwald, Niemcy) (przedstawiciele: S. Reinhardt, Rechtsanwältin)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Kin Cosmetics, SA. (Sant Feliu de Guixols, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 3 marca 2011 r. w sprawie R 1383/2010-1;
- oddalenie sprzeciwu wobec zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego EM 006 498 621 „Keen”, wniesionego do OHIM w dniu 24 lipca 2008 r. przez KIN COSMETICS, SA i opatrzonego sygnaturą B 1359944;
- ewentualnie, na wypadek gdyby Sąd nie mógł wydać własnego rozstrzygnięcia zgodnie z tiret drugie: przekazanie postępowania do ponownego rozpoznania przez OHIM;
- obciążenie OHIM oraz KIN COSMETICS, SA, o ile przystąpi również do tego postępowania, kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „Keen” dla towarów i usług z klas 3 i 44 — zgłoszenie nr 6 498 621

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Kin Cosmetics, SA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: wspólnotowe i krajowe słowne i graficzne znaki towarowe „KIN”,

„KinBooks”, „KINWORKS”i „KINSTYLUM” dla towarów i usług z klas 3, 5, 35 i 44

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd

Odwołanie wniesione w dniu 3 czerwca 2011 r. przez Diega Cangę Fano od wyroku wydanego w dniu 24 marca 2011 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-104/09 Canga Fano przeciwko Radzie

(Sprawa T-281/11 P)

(2011/C 238/37)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Diego Canga Fano (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci S. Rodrigues i C. Bernard-Glanz)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności tego odwołania;
- uchylenie wyroku wydanego w dniu 24 marca 2009 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej w sprawie F-104/09;
- uwzględnienie żądań stwierdzenia nieważności, odszkodowania i zadośćuczynienia, podnoszonych przez stronę skarżącą przed Sądem do spraw Służby Publicznej, przy czym należy sprecyzować, że strona skarżąca, usatysfakcjonowana uchyleciem zaskarżonego wyroku, zaakceptowałaby kwotę 1 EUR jako symboliczne odszkodowanie za poniesioną przez nią szkodę i zadośćuczynienie doznanej przez nią krzywdzie;
- obciążenie Rady kosztami postępowania w obydwu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi jeden tylko zarzut, podzielony na trzy części i dotyczący naruszenia prawa.

- W ramach pierwszej części zarzutu strona skarżąca podnosi, że Sąd do spraw Służby Publicznej dokonał, jeżeli chodzi o uprawnienia dyskrecjonalne organu powołującego, interpretacji mających zastosowanie przepisów w sposób niezgodny z wykładnią nadaną im w orzecznictwie przez Trybunał i Sąd (pkt 35 i 36 zaskarżonego wyroku).
- W ramach drugiej części zarzutu strona skarżąca podnosi, że badając oczywisty błąd w ocenie Sąd do spraw Służby Publicznej wyciągnął wnioski pozbawione oparcia w prawie (pkt 48, 51, 52, 58, 78 i 79 zaskarżonego wyroku), zaprzeczając ustanowionym przez siebie kryteriom, które miałyby jakoby zastąpić orzecznictwo Trybunału i Sądu.

— W ramach trzeciej części zarzutu strona skarżąca podnosi, że w swoim uzasadnieniu Sąd do spraw Służby Publicznej dopuścił się niedokładności w ustaleniach stanu faktycznego, związanych ze zniekształceniem, względnie nieuwzględnieniem przedstawionych mu dowodów (pkt 80, 81, 85, 88 i 90 zaskarżonego wyroku).

Skarga wniesiona w dniu 6 czerwca 2011 r. — Gooré przeciwko Radzie

(Sprawa T-285/11)

(2011/C 238/38)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Charles Kader Gooré (Abidżan, Wybrzeże Kości Słoniowej) (przedstawiciel: adwokat F. L. Meynot)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie częściowej nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 330/2011 z dnia 6 kwietnia 2011 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 560/2005 nakładające określone szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej w odniesieniu do umieszczenia nazwiska Charles'a Kadera Goorégo w wykazie załącznika II (i stwierdzenie, że nie ma do niego zastosowania);
- zasądzenie od Rady Unii Europejskiej na rzecz Charles'a Kadera Goorégo kwoty pięćdziesięciu tysięcy euro (50 000 EUR) tytułem naprawienia poniesionej szkody;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia istotnych wymogów proceduralnych. Strona skarżąca zarzuca Radzie Unii Europejskiej, po pierwsze, niespełnienie obowiązku uzasadnienia, a po drugie, naruszenie zasady proporcjonalności, gdyż środki ograniczające wykraczają poza to, co jest konieczne dla osiągnięcia celów zamierzonych przez Radę Unii Europejskiej.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia traktatów. Strona skarżąca zarzuca Radzie Unii Europejskiej, po pierwsze, naruszenie prawa do obrony, gdyż stronie skarżącej nigdy nie przedstawiono całości okoliczności uzasadniających podjęcie środka, a po drugie, naruszenia prawa własności.

Skarga wniesiona w dniu 6 czerwca 2011 r. — Heitkamp BauHolding przeciwko Komisji

(Sprawa T-287/11)

(2011/C 238/39)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Heitkamp BauHolding (Herne, Niemcy) (przedstawiciel: Rechtsanwalt W. Niemann)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej z dnia 26 stycznia 2011 r. w brzmieniu nadanym jej przez sprostowanie z dnia 15 kwietnia 2011 r. (zgodnie z dotychczasowym stanem wiedzy strony skarżącej dotychczas nieopublikowanej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej);
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

- Klauzula przewidująca możliwość przenoszenia strat (Sanierungsklausel) zawarta w § 8 lit. c) ust. 1 lit. a) niemieckiej Körperschaftssteuergesetz (ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, zwanej dalej „KStG”) nie stanowi środka pomocy państwa w rozumieniu art. 107 TFUE. Pozwana popełniła błąd już na etapie klasyfikacji systemu referencji, jako że za punkt wyjścia przyjęła system referencji „Przepisy przewidujące odliczenie straty przez osoby prawne, w których dochodzi do zakupu udziałów lub akcji”. W rzeczywistości system referencji stanowi raczej czasowo nieograniczona możliwość przenoszenia strat, która — jako emanacja obiektywnej ceny netto — obowiązuje również w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych.
- Przewidziany w § 8 lit. c) KStG brak możliwości przeniesienia straty musi być zatem kwalifikowany jako wyjątek, podczas gdy klauzula przewidująca możliwość przeniesienia straty zawarta w § 8 lit. c) ust. 1 lit. a) KStG, stanowi wyjątek od tego wyjątku, a więc de facto ustanawia ona zasadę ogólną, która wyraża zasadę proporcjonalności obowiązku podatkowego względem uzyskiwanego dochodu (Leistungsfähigkeitsprinzip) również w przypadku przedsiębiorstw wymagających restrukturyzacji.
- Pozwana przyznaje co prawda, że „system referencji stanowi niemiecki system podatku dochodowego od osób prawnych w obecnie obowiązującym brzmieniu”, nie zauważa jednak, że wraz z wejściem w życie Wachstumsbeschleunigungsgesetz (ustawy w sprawie przyspieszenia wzrostu gospodarczego) sytuacja prawa w Republice Federalnej Niemiec uległa zmianie. Po wprowadzeniu uregulowania dotyczącego cichej